

Ngày Tháng Rong Chơi.....

Sao Khuê

Bạn sẽ làm gì nếu tình cờ bạn có 4, 5 ngày nghỉ trước mặt? Đã hết mùa hè nắng vàng rực rỡ để đi tắm... hồ... mà 4,5 ngày không đủ dài để leo lên máy bay đi tắm biển. Thôi thì ta về ta tắm ao ta. Ao ta ở đây không phải là quê nhà Việt Nam xa lắc xa lơ đó mà ao ta của Sao Khuê là xứ Canada đất lạnh tình nồng. Mời quý vị cùng Sao Khuê lên đường đi thăm một tiểu bang láng giềng của Québec: tiểu bang Nouveau Brunswick (NB), xứ này cũng nói tiếng Pháp như Québec vậy hay nói đúng ra là hai thứ tiếng, vừa tiếng Anh vừa tiếng Pháp.

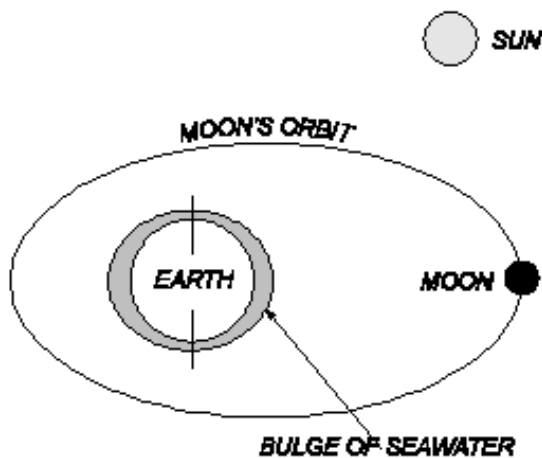
Nouveau Brunswick có gì mà đi thăm ấy hả? Uả thế bạn chưa nghe nói đến nơi nào có thủy triều lớn nhất thế giới à? Bộ bạn tưởng Canada không có cái gì hạng nhất hết cả sao? Ít ra cũng có hai cái vĩ đại, cái thứ nhất, bạn đoán ra ngay: thác Niagara ở gần Toronto; còn cái thứ hai đứng hạng nhất thế giới cơ đấy nhé: bãi biển Fundy với mực nước thủy triều lớn nhất thế giới, ở tỉnh Wolfville, thủy triều ở đây tới 50 feet tức là 16 mét lận. Bình thường, khi đi tắm biển, chúng ta chỉ thấy nước triều dâng lên 1 mét, cao lắm là vài ba mét, vậy mà ở đây tới 16 mét, cao bằng tòa nhà 4 tầng cơ đấy nhé, ghê chưa? Bạn tò mò lắm rồi phải không? Sao Khuê cũng vậy thôi, cũng mới biết cái hiện tượng lạ ấy gần đây khi cần tìm một chỗ để đi chơi.

Rời Montréal từ 9 giờ sáng, ấy đi chơi thì chả cần vội vàng lắm nhưng quan trọng là phải tính toán sao cho hợp với dự báo thời tiết: hai ngày đầu nắng, ngày thứ ba mưa, ngày kế tiếp nắng rồi sau đó thì âm u, có thể mưa...thế cho nên dù không còn trẻ như năm cũ, hai tài xế cũng phải gồng mình lên, lái từ sáng đến chiều, dĩ nhiên trên đường đi hẳn thấy chỗ nào đềm đẹp là ghé vào ngắm sơ sơ chứ!

Phái đoàn tới địa đầu của NB thì trời vừa tối. Tìm chỗ nghỉ ngơi rồi mai đi tiếp. Bạn nào còn dẻo dai thì nên đi sớm để có thể đến thẳng Fundy, tốt hơn. Tại sao tốt, chờ một tí Sao Khuê sẽ giải thích. Bây giờ trong lúc chờ bác tài đưa mình tới Fundy thì Sao Khuê vào internet, đọc giùm các bạn ít tài liệu nhé.

Như quý vị biết thủy triều là hiện tượng mực nước (sông, biển, hồ) lên xuống trong ngày. Mực nước sông chúng mình quen gọi là con nước hay nước ròng và thủy triều chúng mình dành cho mực nước biển. Nước thủy triều được coi như tiếng đập của con tim của đại dương theo tiếng gọi của mặt trăng, mặt trời và nhịp quay của quả địa cầu. Nước triều di chuyển từ chỗ này qua chỗ khác như lượn sóng dài. Mặt trời tuy có sức hút 180 lần mạnh hơn mặt trăng nhưng vì trăng ở gần trái đất hơn nên sức hút của mặt trăng trên trái đất lại mạnh gấp hai lần mặt trời. Sức hút của mặt trăng khiến chất lỏng trên mặt đất (là nước) và chính trái đất cũng xích lại gần mặt trăng. Nước (của đại dương) phía bán cầu gần mặt trăng dâng cao lên trước, kế đó trái đất cũng xích lại gần mặt trăng làm cho nước ở phía bán cầu đối diện lại bị xa mặt đất, kết quả là khi trái đất bị mặt trăng hút, trái đất xích lại gần mặt trăng và nước tại hai đầu đều dâng cao lên như hai khối bướt tức là lúc nước triều lên là lên cả hai đầu đối diện cùng một lúc (hình 1). Trái đất về phần nó cũng quay quanh mình, khi quay như vậy thì bướt nước xẹp đi, đó là lúc nước triều xuống.

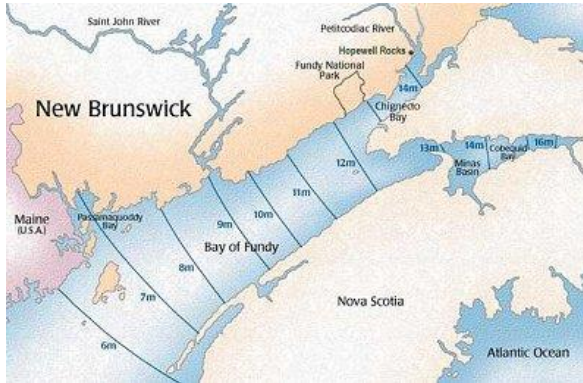

Mặt trời, dĩ nhiên cũng hút trái đất. Khi nào Trời, Trăng và Đất nằm thẳng hàng (lúc trăng mới nhú hay trăng tròn), khi đó lực hút cộng hưởng nên mạnh nhất, thủy triều lúc này cao nhất gọi là "thủy triều mùa xuân". Khi Trăng và Trời thẳng góc với đất là lúc thủy triều thấp nhất. Mặt trăng khi quay quanh trái đất không theo vòng tròn mà theo hình bầu dục, lúc nào trăng gần đất nhất thì sức hút tăng lên từ 30% đến 48%, lúc đó mực nước triều rất là khác biệt nhau (lên rất cao và xuống rất thấp). Trái đất mất 24 giờ để quay hết một vòng. Mặt trăng mất 28 ngày để quay hết một vòng quanh trái đất. Mỗi 24 giờ Trái quay được 13 độ ngược chiều kim đồng hồ với Trăng nên Trăng và Đất sau 24 giờ 50 phút mới trở lại vị trí đầu tiên.

Bãi Fundy như một vũng nước biển từ Đại tây Dương đổ vào

nằm giữa hai tiểu bang New Brunswick (NB) và Nova Scotia. Bãi dài 270 km. Bãi Fundy hình như cái phễu, ngoài lớn (100km) trong hẹp dần ; đáy khi vào đến Chignectobay lại xẻ làm hai. Nhánh trái(phía NB) ngày càng cạn, lại chia làm hai là Shepodybay và Cumberland bassin. Shepody thu hẹp lại nữa rồi lại chia hai, bắt vào hai con sông Memramrock và Petitcodiac. Hopewell rocks nằm tại chỗ giao nhau của hai con sông, rộng chỉ chừng 2.5 km. Luồng thủy triều từ Ấn Độ Dương chảy qua Cape of Good Hope thuộc Nam Phi khi đến Fundy lại cộng hưởng với luồng nước đến từ vịnh Maine, rồi tuôn vào Hopewell làm cho nước triều ở đây lên đến 14 mét thay vì 1 mét như ở những chỗ khác. Mỗi ngày có 100 tỷ tấn nước biển tràn vào rồi lại kéo ra (bằng với lưu lượng tất cả nước sông trên thế giới) và phải mất 13 giờ để nước chảy từ đầu ghềnh đến cuối bãi. Mỗi ngày chúng ta có thể thấy hai lần nước lên thật cao và hai lần nước xuống thật thấp, vị chi nước từ thấp nhất lên đến cao nhất phải mất 6 giờ 13 phút.

Tại sao nước triều lại rất cao ở đây? Quý vị hãy nhìn nước trong bồn tắm ở nhà chúng ta: bình thường nước đi từ đầu nọ tới đầu kia của bồn chỉ mất có vài giây đồng hồ, nhưng nếu quý vị dùng tay đẩy mạnh, tạo một con

sóng thì con sóng này di chuyển từ từ đầu nọ đến đầu kia của bồn tắm ngày càng lên cao và lâu hơn; đó là lý do người ta còn gọi Fundy là cái bồn tắm vĩ đại. Chúng ta cũng có thể so sánh với cái xích đu ở công viên. Ta chỉ cần đẩy nhẹ một cái thôi là cái đu có một cháu bé ngồi trên bay tuốt lên cao; đu bay lên cao rồi hạ xuống ví như nước biển được xô tràn vào bãi rồi xô ra; sức nước khởi đầu tuy nhỏ (như sức đẩy của tay ta) nhưng do cấu tạo đặc biệt của bãi và sự cộng hưởng sức mạnh của hai luồng nước khiến cho nước biển tràn vào rất nhiều và bị xô lên rất cao (như cái đu). Muốn thấy mức cao nhất thì mời quý vị đến vùng Halls Harbour, Parrsboro, Advocate bên Nova scotia hay Alma, St Martin bên NB (NewsBrunswick), nhưng thường nhiều

người thích đến Hope Well Cape thuộc NB, vì nơi này khi nước triều rút xuống chúng ta có thể đi dạo trên bãi đất cát mà trầm trở những hang động, những rặng núi đá cao thấp nhiều hình dạng dị kỳ được trạm trở bởi sự xâm thực của nước biển. Nước triều lên ăn mòn đá khiến những núi đá tại đây có dạng như những bình hoa để ngược, miệng bình cắm xuống đất, cổ bình thất lại do nước đập vào ngày này qua ngày khác và đáy bình nhô lên cao khỏi mặt nước khi nước triều lên. Bạn là người rất tò mò như Sao Khuê thì nên theo dõi ở internet hay gọi điện thoại để biết giờ giấc nước lên xuống (thay đổi theo mùa) rồi thu xếp đến lúc cao nhất (hay thấp nhất) để thấy được hai mực nước khác nhau này nhưng nếu không đủ thì giờ thì nên đến vào lúc nước rút ra để trở nên thấp để ngắm được kỳ quan đáy biển. Eo ôi, ghê lắm, quý vị sẽ hết hồn vì nếu quý vị ham dạo chơi rồi trở lên không kịp thì chắc chắn quý vị sẽ bị cuốn theo chiều nước trừ phi có mang theo phao hay bơi giỏi. Tuy vậy quý vị cứ yên chí mà đi dạo vì có nhân viên kêu réo quý vị khi nước lên miễn là đừng có...chui vào xó xỉnh nào mà tâm tình lén lút. Người ta khuyên là nên ở lại đây 6 giờ để xem cho đủ lúc nước cao nhất và thấp nhất cơ, có thấy như vậy mới thấm thía sự biến thiên của vạn vật.. nước kia nay đã cạn dòng, chỗ nhô núi nhọn chỗ thông cành cây (như Nguyễn Công Trứ đã nói là sông kia rày đã nên đồng, chỗ làm nhà cửa chỗ trồng ngô khoai). Không những nước cao mà còn mạnh, nhiều người còn chơi thả bè (Rafting) hay cho thuyền trượt nước (jet board) nữa. Nào đến Hope Well Cape rồi, mời quý vị xuống (trăm nghe không bằng mắt thấy).

Phải đi một quãng hơi xa xa, nhưng mà quý vị cứ đi bộ cho khỏe chân, chả cần mua vé đi shuttle (3 \$) trừ trường hợp quý vị lười hay muốn đi cho nhanh vì trước sau mình cũng phải xuống một cầu thang rõ dài mới tới..đáy biển cơ mà. Đáy biển ? Chứ còn gì nữa, nhưng là đáy gần bờ. Đây là một bãi đất cát (vừa đất vừa cát) trải dài, rộng chừng vài chục mét,

có nơi đến 5 km, có rất nhiều núi đá với hình thù khác nhau nối tiếp rất ư là đẹp. Ai mà chưa xem là...mất nửa cuộc đời! Giống cái gì ấy à, chắc là giống...Vịnh Hạ Long? Những đồi núi (chưa cao lắm để gọi là núi) đá trải dài theo bờ (dài tới 1.5 km), chỉ có vài cái mới chịu dấn thân ra xa, chứ nếu chúng chịu xếp dài ra biển thì đẹp chết thôi. Sao Khuê tưởng tượng là khi nước lên vừa phải, mình được lợi nước, len lỏi giữa những đồi núi đá này hẳn là thú vị lắm. Nước biển không xanh mà lại đục ngầu phù sa như sông Hồng vì ngày xưa có một con lươn khổng lồ nằm chật cả bãi. Glooscap (Thượng Đế của thổ dân Indiens) mới sai Tôm Hùm đi đuổi Lươn. Trận chiến giữa hai con vật làm cho nước biển trở nên đục ngầu cho tới ngày nay.

Không phải chỉ có núi đá trùng trùng điệp điệp đâu nhé, nếu chịu khó lặn lội quý vị còn thấy nhưng hang động sần sùi do nước biển bào mòn, rồi còn nữa nè, quý vị còn nhớ bầy ngỗng trắng và nhiều bầy chim khác dù phải bay hàng mấy ngàn cây số, hàng năm vẫn trở về Canada không phải chỉ vì Canada đất lành chim đậu mà vì Canada có những vùng như bãi Fundy, nước triều xuống đem lại nhiều thức ăn cho loài chim này. Ăn no nê, ăn thả cửa như mình ăn buffet vậy. Chưa hết đâu, cửa bãi (gọi là miệng, mouth of the bay) là nơi bãi đổ ra Địa Trung Hải, nơi vịnh Maine là một vùng biển rất đặc biệt, gọi là Fundy Aquarium ecozones là nơi sinh sống rất thích hợp cho cá voi (có tới 8 loại cá voi sống tại đây), cá heo, chim hải âu v.v..Bạn cũng đừng quên rằng Maine là nơi nuôi tôm hùm. Nếu bạn ghiền món này nhớ đi vào mùa hè để mua rồi luộc ăn tại chỗ, thịt ngọt hết sảy. Nhớ đừng tham mà mua con to quá; hồi xưa xưa xưa xưa, người ta chỉ dành tôm hùm cho nô lệ ăn thôi và cho ăn những con rõ to đến nỗi nô lệ phản đối, đòi chỉ phải ăn tôm hùm một tuần 3 lần! nhưng sau này người ta mới thấy những con tôm hùm to vừa phải, từ 0.5kg đến 1 kg thì ngon hết sảy; chả cần xào gừng hành chi cả, cứ bỏ vào nồi luộc chín ăn với sauce mayonnaise cũng quên cả cholestérol!!!!...

Sao Khuê đi muộn nên hết mùa tôm hùm... mà thôi trở lên trên để còn đi chơi chỗ khác. Ai còn tò mò thì mời vào thăm " centre d'interpretation exposition multimédia" tìm hiểu thêm. Quý vị có biết Prince Edwards Island không? Đảo này có thành phố nổi tiếng thường dùng làm nơi tổ chức hội nghị quốc tế là Charlottetown. Prince Edward Island nối với Nouveau Brunswick bằng cây cầu bắc qua biển dài tới dài tới 12.9 km tên là cầu Confédération. Bạn cũng cần đi cho biết đó biết đây, ở nhà với vợ biết ngày nào hư...dù có tốn tiền lệ phí qua cầu (40\$). Nhờ cây cầu này mà sự đi lại giữa NB, Nova Scotia và PEI (Prince Edward island) được mau chóng hơn nhiều. Cây cầu này được nhà nước Canada giao cho một công ty tư vế kiểu, xây cất từ năm 1987 đến năm 1997 thì xong. Hiện cầu vẫn do công ty Strait Crossing bridge limites chịu trách nhiệm bảo trì, thuê lệ phí qua cầu (để thanh toán tiền xây cầu) đến năm 2032 thì giao về nhà nước. Quý vị muốn tiết kiệm có thể chờ đến 2032 khi đó chắc toll free. Cầu có hai đường xe chạy mỗi bên và hai bên thành cầu đều xây kín mít, không cho người ta...nhảy xuống biển; ngồi trong xe nhìn ra chỉ thấy ciment là ciment, chạy thẳng một lèo, đi đến nơi về chốn so với cây cầu cũng bằng qua biển tên là Chesapeake Bay Bridge - Tunnel thuộc vịnh Chesapeake, tiểu bang Virginia bên Hoa Kỳ thì...r.. thua xa.(Cây cầu bên Hoa kỳ này có hẳn một đường dài tới 4.3 miles cho người ta đi dạo chơi, câu cá, chụp hình. Chiều dài toàn bộ tới 37 km và là cây cầu dài nhất và đẹp nhất thế giới, đứng hàng thứ bảy trong những kỳ quan kiến trúc của thời đại tân tiến. Cây cầu này có một, hai đoạn là tunel để lấy chỗ cho tàu bè qua lại nên mới có tên là Chesapeake Bay bridge-tunnel).

Trở lại Prince Edward Island (PE), phía nam đảo được coi là trung tâm thành phố, vui vẻ náo nhiệt nhưng phong cảnh phía bắc đẹp hơn nhiều. Bãi biển ở phía Bắc còn đầy những nét hoang sơ với những đồi cát làm Sao Khuê nhớ lại Bãi Thái Hoà. Quý vị ngạc nhiên lắm hả. Ở Vũng Tàu có "Trung tâm xây dựng nông thôn" với những cán bộ mặc toàn bà ba đen quý vị nhớ rồi chứ; trung tâm nằm bên trái đường xe chạy từ Sài Gòn ra, trước khi vào thị xã. Trong trung tâm có một bãi tắm rất đặc biệt, dành cho tổng thống phủ và cán bộ. Bãi tắm được che bởi những đồi cát ; đồi nọ nối đồi kia hoàn toàn thiên nhiên còn nguyên nét hoang vu rất đẹp. Gian nhà nghỉ mát, thay quần áo và tắm nước ngọt ở đây mang tên là..."Điện Thái Hoà" làm toan bằng tre trúc trong rừng. Trên một ngọn đồi ngay sát biển có dựng nhà thủy tạ và có một khoảng trống rộng lát ciment cho trực thăng lên xuống. Bãi tắm này đặc biệt ở chỗ có một phần dài chừng 20 mét hình nấc thang nghĩa là thay vì lồi lồi xuống dần thì bãi biển lại như những bậc thang. Có chừng chục bậc thang hay hơn để xuống biển. Lúc Sao Khuê đến đó là buổi sáng, nước triều xuống nên trông thấy những bậc thang này,đến chiều khi nước triều lên thì không nhìn thấy nấc thang nữa; điều đó có nghĩa là những người bơi dờ chỉ biết quèo quào mấy cái như Sao Khuê sẽ hết hồn khi lội ở đây vì đang lội dần xuống nước, hết 1 nấc thang - độ 2 mét rộng - thay vì phải lồi lồi tụt xuống thì tại đây tụt cái rụp xuống nấc thang thứ hai... Đang bằng phẳng nay tụt hẳn xuống thì hết hồn là cái chắc, hết hồn thì dễ chết đuối lắm.....

Rồi PE để trở về. Có rất nhiều người qua lại cây cầu Confédération nên phải xếp hàng để trả tiền cầu. Trời bắt đầu mưa. Xe chạy theo xa lộ 11(tức 134), đôi khi được ngắm sương mờ trên biển thật là nên thơ huyền ảo.Về đến Bathurst thì đã chiều. Vùng này nằm trong Baie de Chaleur. Chắc quý vị cũng biết là miền Bắc Canada có luồng nước nóng (gulf stream) chảy qua. Gulf stream là "dòng sông" nước nóng nằm trong lòng biển Đại Tây Dương, bắt nguồn từ vịnh Mexique, qua eo biển Florida, chạy đến Newfoundland rồi qua Âu Châu. Luồng nước nóng này tràn vào vịnh nằm giữa Gaspésie và Nouveau Brunswick nên vịnh này có tên là Baie de Chaleur. Nước biển ở đây tuy nằm ở Bắc Canada nhưng lại là nước nóng có thể tắm được, chỉ tội biển mà êm nước hồ, chẳng có tí sóng nào hết trơn nên tắm không thích lắm (trong khi đó California tuy nằm tí dưới phía Nam nhưng chảy qua đây là luồng nước lạnh khiến Cali rất ít bãi biển tắm được).... Hôm trước hụt được ngủ ở khách sạn ocean view nên hôm nay phải hỏi thăm cho được khách sạn nào nên thơ. Trời không phụ

lòng người nên hỏi thăm ra được dãy nhà gồm 15 căn condo (như chalets) trông ngay ra biển. Nhà có 2 phòng ngủ riêng biệt, rất tiện cho một gia đình có hai con vì phòng thứ hai có hai giường đơn. Phòng ăn (có đủ nồi niêu xoong chảo v.v..) và phòng khách trông ra biển. Trời đã tạnh mưa nên vừa ăn cơm vừa ngắm biển, mèn ơi, đẹp ơi là đẹp. Ăn xong là lúc mặt trời lặn. Ngắm trong nhà chưa đủ, bèn mặc manteau ra hiên, ai dè mọi người ra hết, cửa tự động khóa, hết đường vào!!!! chạy vội lên văn phòng, may quá nhân viên còn ở đây (8 giờ tối thì họ về nhà, khi đó e phải gọi 911). Hú hồn nên sáng hôm sau lúc xem mặt trời mọc (xem hoài mà không chán) thì nhớ thủ chìa khóa trong túi. Ăn sáng xong đi dạo bờ biển. Bãi biển này không tắm được nhưng dài và có rất nhiều đá cuội đủ màu rất đẹp. Nhìn sang bên kia bờ là Gaspésie, chắc là tỉnh Bonnaventure mà mấy năm trước Sao Khuê có ở lại một đêm. Ban đêm, bên bờ nhìn qua bên ni, bên nào cũng đẹp nhờ đèn chiếu lấp lánh xa xa....

Nhưng mục tiêu chuyến đi lần này của Sao Khuê là thăm cho được Parc Du Bic mà mấy năm trước khi đi Gaspésie về, chạy nhanh quá, lỡ bộ đi luôn, chỉ thoáng nhìn thấy núi non trùng trùng điệp điệp trên nước giống giống như Vịnh Hạ Long nên hẹn sẽ có ngày quay lại để đến tận nơi mà nhìn cho tận mắt mới chịu cơ.

Parc Du Bic là một thắng cảnh của Québec, nằm giữa đường đi từ Montréal đến Gaspésie, cách Rimouski 10 km. Từ đông sang tây, parc đo được 14.1 km, có nhiều đảo, nhiều gò...tạo thành một cảnh tượng thiên nhiên tuyệt đẹp với nhiều huyền thoại chẳng hạn như...ngày xưa, thuở tạo thiên lập địa, Thượng Đế sai một vị thần xuống trần để tạo núi non bằng những viên sỏi từ trên Trời; khi đến Bic, trời đã chiều tối, vị thần rũ áo thì những viên sỏi nhỏ còn sót trong áo rơi ra vung vãi đó đây tạo thành một vùng có nhiều núi nhỏ, cồn nhỏ mà Champlain khi đi ngang đây đặt tên là Pic vì có nhiều chỏm núi. Bic còn là chữ viết tắt của "Ici Cache le Bulletin" vì có một hòn đảo chứa kho tàng của một tên cướp biển mà bản đồ dấu ở

Bic. Kho tàng này vẫn còn tại Anse de L'original, xem chút đã có người lấy được. Muốn tìm thấy kho tàng này thì quý vị phải có quyển sách "Le petit Albert" và cây nến bằng mỡ trưu. Cái người xem tìm thấy kho tàng kể lại là lúc ông ta, với ngọn nến đốt cháy, đọc lên câu thần chú trong sách chỉ thì một tiếng nổ lớn vang lên, mặt đất rung chuyển, các cây thông nghiêng ngửa như những người say rồi từ dưới đất chui lên một cái rương lớn, trên nắp có vòng sắt khổng lồ mà khi lấy được vòng sắt này thì tất cả các điều mơ ước sẽ được thực hiện. Ông ta chạy vội đi tìm dụng cụ để gỡ cái vòng sắt nhưng khi trở lại thì cái rương lại đã biến mất không dấu vết!

Từ NB trở về, Sao Khuê chạy ngang thành phố trù phú Rimouski nằm bên bờ biển. Thật sự thì Sao Khuê không biết gọi nơi này là biển hay là sông. Đó là chỗ sông St Laurent chảy ra biển nhưng nơi đây rất rộng, nước lại mặn tuy chưa thực sự là Đại tây Dương. Nôn nóng đến Du Bic nên chạy thẳng một lèo. Đây rồi! nhưng đâu là chỗ vào nhĩ. Ghé vào hỏi thăm: ngôi làng nhỏ mang tên Village du Bic được mệnh danh là "Suisse Du Québec" nằm trên đồi cao, theo đường 132 nhìn ra "biển". Đừng chạy quá nhanh nhé...Quý vị thấy dãy nhà ngói đỏ to lớn nổi bật lên giữa màu xanh của cây cối. Đó là nơi để bạn mua vé và vào thăm. Đi dạo vòng vòng thì 3.50 đồng một ngày, 16.95 đồng một năm. Vào đó rồi quý vị có thể mượn xe đạp chạy loanh quanh vì xe hơi chỉ chạy được một khúc thì hết đường đi. Quý vị có thể camping và còn biết bao trò khác... Nội ngắm cảnh không đã đủ hết ngày vì đường quanh co trong rừng có bao nhiêu là belvedere để ngắm cảnh. Tạm thời thì mời quý vị mua vé ra khơi. Không có tàu lớn mà chỉ có kayak cho 2 người chèo hay zodiac tức tàu phao chở được 12 người, mỗi ngày có hai chuyến. Chuyến cuối cùng đã rời bến nên Sao Khuê và các bạn quyết định ngủ lại một đêm, trưa mai ra khơi. Vì không tham khảo kỹ trước nên không biết chỗ nào có hotel vừa đẹp (nhìn ra biển), vừa sạch, vừa đủ tiện nghi, vừa rẻ (ê! cấm cười). Hội nghị quyết định: trở lại Rimouski, tìm cho được hotel nào au bord de mer... Từ hôm đi đến nay thì...phú quý đi lên, càng ngày chỗ ở càng đẹp mà. Hóa ra ở đời có công tìm kiếm có ngày kiếm ra. Sao trên đời lại có những người dễ thương đến thế, xin Trời phù hộ cho những người tốt bụng - đó là một nhân viên hay chủ của một hotel bên cạnh đường đi đã mách phái đoàn là quẹo sang trái chỗ nhà băng, đi sâu vào trong sẽ có hotel như ý muốn, nghĩa là 3 V (vừa sát gần biển, vừa sạch, vừa rẻ). Hotel nằm ngay bên bờ biển nhưng ở Rimouski, nước biển khi xuống thấp thì bãi bùn hiện ra chả đẹp tí nào, tuy vậy mùi mặn mặn của biển cũng đã lấm, lại thêm khi mặt trời lặn cũng đáng đồng tiền, rồi lại dạo trên con đường lập riêng cho người đi bộ dọc theo bờ biển, vừa đi vừa ngắm cảnh nữa chứ.

Sáng hôm sau trời...mưa và lạnh. Ba bà (Sao Khuê và hai bà bạn) bàn tới bàn lui:

- Hôm qua météo báo là sáng mưa nhưng trưa có nắng!
- Mây xám xịt lê thê thế kia mà nắng gì nổi, hay là xin trả vé?
- Thử gọi phone xem sao....
- Nhân viên bảo là không có quyền giải quyết, yêu cầu gọi số khác.....
- Cái số quái quỷ này, gọi mãi mà cứ occupé...
- Đến giờ rồi. Hay thôi chúng mình cứ đến đó, nếu mưa thì chịu mất tiền vé (40 đồng một người) nhưng mà trời cũng có vẻ tạnh rồi đó.
- Úi chao đi chơi gì mà..khổ quá thế này, vừa mưa vừa lạnh... Ai đã gây trời sương gió, xin làm ơn tạnh mưa một lần...

Bãi xuống tàu gần sân golf nên mượn chỗ này ngắm cảnh. Tuyệt đẹp!...Ồi vừa thoáng nghe em xin cầu, Trời mây tan tạnh gió... Nhờ nắng tươi lên, nhờ gió êm êm, em dám leo lên thuyền... thuyền rời xa dần bến... Kinh thấy mờ! cái zodiac nhỏ xíu, 12 người ngồi tuy rộng rãi nhưng mà chả có gì là vững chãi hết. Sao Khuê...hồi hận đã xúi dại các bạn leo lên tàu dù áo phao đầy người! Mặt nước êm như ru. Nắng tươi rực rỡ như chưa hề có giọt mưa nào sáng nay. Lạ thật!

Hải trình dài đâu 3 tiếng. Trước hết mình đi thăm hải cảng.. Nhiều lắm, to có nhỏ có nằm có, bơi có, đầy cả ghềnh đá. Kế tiếp mình đi tận ra nơi xa nhất, đó là hải đăng. Hải đăng xây trên đảo Bicquette từ năm 1859, đến nay có 4 người giữ hải đăng. Hai người đầu chết vì thuyền của họ bị thủng rồi chìm trong nước đá và họ bị chết đuối. Người thứ ba tên là Fortier, khi mùa đông đến, sống một mình trên đảo ông ta rất chán nản và buồn rầu tuy ông ta có mang theo một con chó làm bạn. Vài tuần sau càng buồn hơn. Một ngày nọ, ông Fortier thấy có nhiều tiếng động và tiếng gió hú từ tháp canh. Tự trấn an là không có gì phải sợ nhưng tiếng hú ngày càng nhiều khiến ông càng lúc càng sợ, cuối cùng ông quyết định rời đảo bằng cách vượt bộ trên băng với con chó nhỏ!! Nhiều lần ông thấy như băng tuyết gãy rãc rãc dưới chân và sau đó ông bị lạc đường, để mặc cho con chó lòi đi. Cuối cùng ông cũng tới được làng St Fabien, nửa sống nửa chết....Từ đó không bao giờ người ta cử người giữ hải đăng vào mùa đông nữa, ai dại dột đi biển lúc này nếu có đi lạc thì ráng chịu!

Zodiac đi vòng vòng qua nhiều đảo nhỏ, có một đảo rất lớn nhưng không đến gần vì là đảo của..tư nhân !!!..rồi cuối cùng phái đoàn cũng trở về bình an vô sự và rất thích thú, hít đầy hai lá phổi không khí trong lành của biển cả, nhìn mãi con mắt cảnh đẹp của biển khơi...

Bây giờ có quyền chạy một lèo về Brossard, ghé ăn cơm Tàu... trước khi về nhà rồi ngủ ngon, lần sau mời quý vị đi tiếp... Bye bye!...

Sao Khuê